

Australiensaren som blev Karlskoga-bo

Martin Hunter blev världsmästare i kanot, gifte sig med Agneta Andersson och flyttade till Karlskoga. Han är svensk förbundskapten i OS och han gör i Rio sitt fjärde olympiska spel som coach. Vad han gör efter OS är ovisst, kanske är han inte längre svensk förbundskapten, vilket han avslöjade när han besökte Karlskoga idrottsveteraner 19 januari.

Nyblivne 50-åringen Martin Hunter, han fyllde i oktober, var aktiv från 1983 till 1995. Han blev världsmästare i K1 500 m 1989, han vann VM-brons på samma distans 1990 liksom i K2 500 m 1994. Han deltog i två OS, med en sjundeplats som bäst.

Han är van förbundskapten och coach, har haft sysslan i Schweiz, Irland, Finland, Danmark, Australien och Sverige.

-Jag har coachat flera VM- och EM-medaljörer, berättade han. Dock ingen OS-medaljör ännu.

Det hoppas han få göra i Rio i augusti. Peter Manning, sprinter, är ende inkvalade svensk så här långt, men det kan bli fler.

Han har många synpunkter på hur idrottsaktiva tar till sig ledares budskap och svenskarna hamnar inte i topp när det gäller.

-Inställningen är nog rätt, men attityden är det litet si och så med. När jag tävlade gjorde man som coachen sa. Det är mycket varför i dag. Allting ifrågasätts. Många tänker alldeles för mycket vilket kan skapa problem som inte fanns från början. Egentligen handlar det ju om att gå ut och kör på, men så enkelt är det dessvärre inte.

-Det finns hos många en attityd att de vet vad som krävs för att vara bäst. Då har de aldrig varit i en A-final, inte ens i en B-final. Många säger redan innan att de inte klarar träningspasset. En del säger det var så tråkigt så jag körde inte.

-Samtidigt finns ingen coach som vet allt. Jag kan säga att jag vet mer idag än jag gjorde när jag började, men samtidigt är det ännu mer jag inte vet. En dålig coach gör alltid samma misstag, en bra coach gör nya misstag.

Förbundskaptensjobbet har också förändrats.

-När jag började 1999 tog det en halvtimme, kanske en timme, att göra ett träningsprogram. Idag tar det flera timmar. Samtidigt krävs bra planering för att man ska kunna bli bra. Det är inte bara att sätta träningspass efter varandra. Dagens pass måste passa ihop med nästa dags pass och så vidare.

Sverige var en gång en stormakt i kanot, den tiden är förbi. Nu finns enstaka aktiva som kan slå till, men i stort är det kärvt för svensk kanot.

Detta trots att de svenska kanotisterna nog tränar lika hårt som de svenske gjorde när det begav sig. Det är bara det att resten av världen tränar hårdare.

Det skiljer också på resurser. Sverige har en budget på en miljon kronor, då betalar SOK, Sveriges Olympiska Kommitté, förbundskaptenens lön. Detta ska jämföras med Ryssland exempelvis. De har en budget på 16 miljoner euro. Detta betyder att svenska kanotister får betala en del själva när de som nu befinner sig på träningsläger i Florida. Sedan utgår stipendier från SOK.

Martin är välutbildad och har examina i idrott och ekonomi. Han jobbar bredvid sin tjänst som förbundskapten också på halvtid som lärare i företagsekonomi vid Örebro Universitet. Vid sidan av driver han också ett företag i coaching- och konsultbranschen. Vid pennan

Vid pennan

Ingvar Carlsson